

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

העלון מופץ ב-50,000 עותקים
לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302
ההכנסות קודש למכון מאיר
תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

ציון במשפט תיפדה

יתרו מייעץ למושה רבנו למנות על ישראל שופטים בעלי מוסר ומידות טובות, שמתוך כך יהיה להם שכל טוב לשפוט ולהנהיג את ישראל, באומרו "ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שונאי בצע" (שמות יח כא).

רש"י מפרש: אנשי חיל - עשירים שאין צריכים להחניף ולהכיר פנים. אנשי אמת אלו בעלי הבטחה שכדאי לסמוך על דבריהם, שעל ידי כן יהיו דבריהם נשמעין. שונאי בצע, ששונאין את ממונם, דהיינו שמשלם את חובותיו, ואין צריך לכוף אותו בדיון להחזיר חובות.

אבל כיצד אפשר להכיר את האנשים הללו שהם אכן מוסריים, ישרים ואמיניים, ולא שקרנים רודפי בצע ומקבלי שוחד?

על זה אומר רש"י "ואתה תחזה" ברוח הקודש שעליך - "תחזה" מלשון חזון, שהוא רוח הקודש. יש להכיר את המועמדים ואת הצד המוסרי והערכי שבהם, ומתוך כך למנותם לשופטים ולמנהיגים. לכן הממנים את השופטים צריכים להיות גם הם אנשי אמת ומוסריים, כי מינוי השופטים אינו נוגע רק לעשיית צדק בין איש לרעהו, אלא משפיע על החוזק והחוסן של האומה ככתוב "צדק צדק תרדוף, למען תחיה וירשת את הארץ אשר ד' אלקיך נתן לך" (דברים טז, כ). כדאי הוא מינוי הדיינים הכשרים, להחיות את ישראל ולהושיבן על אדמתן (עיי' רש"י שם), וכדברי הנביא "ציון במשפט תיפדה ושביה בצדקה" (ישעיה א, כז).

נכון לעכשיו, גם בימינו דור התחייה הלאומית, הננו מבקשים יום יום בתפילה "השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו ככתחילה" ומתוך כך "הסר ממנו יגון ואנחה". ומתוך שנשוב לשורשים התרבותיים שלנו ביחד "באהבה ובאמונה" נזכה לישועה שלמה ולגאולה שלמה, ותתקיים בנו הברכה "ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה".

מהמצפה לישועה השלמה

דבר הנכון בי"א

מהי "אמונה חיה", ומה לא כל כך?

הרב אמיר דומן עמוד 2

הבנאים של העולם

נתן קוטלר עמוד 5

2 לראות את הקולות הרב חגי לונדין

3 בכל עת יהיו בעיניך כחדשים הרב יורם אליהו

3 השתלשלות המספר עשר בעולם והקשרו הרב אשר בוחבוט

4 אחדות ישראל הרב דוד לנדאו

4 ענפי זית הרב ליאור לביא

5 דבקות וענווה הרב יצחק זאגא

6 עולמות נפגשים זוגיות / אסתר אברהמי

8 דרך ארץ קדמה לתורה הרב שלמה אבינר

לתרומות באתר או בטלפון
*2331
meirtv.com

היו שותפים

בהוספת יהדות באהבה!

- אלפי שיעורים
- קירוב רחוקים
- מאות תלמידים
- ערוץ ילדים
- אולפן גיור

מהי "אמונה חיה", ומה לא כל כך?

בני מאמינים" בהגדרה, ולו רק מעצם האמונה שלו בנו - היכן נעלמת אותה אמונה בסבך החיים והנפש? ומן הצד האחר אפשר לשאול, הרי כל מה שקיים, המציאות וכל התנועות שבה - הכל ממנו, בכולם הוא 'מאמין' ומחייה ונותן להם קיום: הטבע וחוקיו, הפרטים האינדיבידואליים וכל מקריהם וזרמי התרבות, הטוב והרע - אם בכל הוא 'מאמין', אז מה מייחד אותי יותר מן העלה המתעופף לידי בין אלפי העלים ברוח? שאלות נהדרות, וודאי יש עוד רבות כמותן. מעולה! חומר לעבודה. אך בדבר אחד אין ספק: בכל צעד שאנו צועדים במהלך החיים אנו מבטאים את האמונה שלו בנו. בכל מקרה ומאורע שמתרחש איתנו יש הזמנה למפגש אישי של אמונה: בורא עולם נוקש על דלתנו ומבקש - 'שימו לב, מתנה ממני הגיעה באהבה - הזדמנות לחיבור מחדש בינינו. מאמינים? תפתחו?'

נאמין? נפתח? נפתח?

שאלות הארות ותגובות: amirduman@gmail.com

'אמונה' היא מילה גדולה, ויש לה הרבה הגדרות, הקשרים והסברים, כולם יפים טובים ומועילים. מטרתנו באופן כללי היא להגיע ממצב של 'לדבר על' האמונה וענייניה, למצב שבו אנו 'חיים את' תכני האמונה כפי שהם מופיעים בכל מצב והיבט של קורות חיינו.

האם האמונה קשורה גם ליום-יום וקשייו? האם אפשר להוציא את הילד מהגן 'מתוך אמונה'? לקנות 'באמונה' במכולת, ולעמוד איתה בתור לקופה? האם להחליט 'באמונה' איפה לגור ואיפה ללמוד, ובכלל מה ללמוד כמקצוע לחיים, האם זה אפשרי? האם זה בכלל נדרש? או אולי אמונה קשורה דווקא ל"עיקרי האמונה ויסודי התורה", כלומר לרעיונות התשתית של היהדות שמשותפים לכולנו, ודי בכך?

כשנראה ונבין יותר את שורש היותנו מאמינים, נקבל כיוון ברור: האמונה שלנו היא כולה המשך של האמונה האלוקית בנו: "חדשים לבקרים רבה אמונתך" (איכה ג, כג) - ובנוסח שנמשך מתוך כך לפתיחת כל יום: "מודה אני לפניך, מלך חי וקיים, שהחזרת בי נשמתי בחמלה, רבה אמונתך" - אמונתך בי, אמונתך בנו שמתחדשת ללא גבול, ומחדשת אותנו ואת כוחות החיים שלנו, ומזמנת לנו אירועים ותהפוכות חיים מגוונים מדי יום ומדי תקופה.

האמונה שאנו מכירים ומדברים עליה היא המשך של זרם האמון האלוקי בנו ובעולם שהוא ברא, ומופיע כעוד ועוד כוחות חיים שמהווים אותנו באופן מתמיד: "המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית". זהו אמון שנובע ממקור החיים, נותן החיים, ומתבטא אצלנו באמונה בו, בקב"ה, ובאמונה זו שהוא מאמין בנו. מתברר שהמאמין בו מאמין גם בעצמו ובעולם, ולהפך. זוהי עובדת המציאות, עובדת חיים.

אך מה נעשה שכל כך הרבה פעמים נראה כי יש נתק בזרם החיים הזה שנמשך ממנו יתברך אלינו, וממנו-אנחנו שוב אליו? אם אנו "מאמינים

אורות הפרשה

הרב חגי לונדין ר"מ במכון מאיר

לראות את הקולות

פרשת יתרו פותחת במילים 'וישמע יתרו'. מהי שמיעה? ישנה שמיעה שהיא שמיעה חיצונית. אדם שומע קולות אך הם אינם חודרים ללבבו. אולם הגמרא מציינת שישנה שמיעה אחרת: 'שמיעה לי - סבירא לי'. ישנה שמיעה שחודרת ללב ולמות. יוצרת סברא, דעה. חושי האדם - השמיעה והראייה - דומיננטיים מאוד

בפרשת יתרו: 'וישמע משה לקול חותנו'; 'ועתה אם שמע תשמעו לי'; 'וכל העם רואים את הקולות'. התורה איננה ידע חיצוני אלא תוכן שמהפך את האישיות. היא יוצרת חיים חדשים. 'וכל העם רואים את הקולות' - אומרים המפרשים שהיה רגע בו כל חושי האדם התאחדו. העולם הגופני התאחד עם העולם הנשמתי. זוהי מדרגת הנבואה שהופיעה כמעמד הר סיני ותהיה גם נחלת העולם כולו כדוגמתו של יתרו.

מזמנת לשנה של
חיפוש וגעגוע
מפגש חי ומתחדש
עם עצמד
שנה של לימוד תורה
בירושלים

בואי ליום הכרות לשנת תשפ"ד
במכון אורה

כ"ד
שבת
ה' אדר
כ"ו אדר

מחכות לך!

לפרטים נוספים והרשמה השאירו הודעה ונחזור אליכם, שוחם: 0525607494

מתורת החסידות

שם משמואל לפרשה

הרב יורם אליהו ר"מ במכון מאיר

בכל עת יהיו בעיניך כחדשים

נאמר בפרשה, "ביום הזה באו מדבר סיני". ביאר רש"י על-פי חז"ל, מדוע נאמר ביום הזה? "שהיו דברי תורה חדשים עליך כאילו היום ניתנו". מבאר השם משמואל (שנת תרע"א, עמ' רמב), שבתורה יש שני דברים, האחד, היא סדר הבריאה, היא סדר חיי האדם והיא מדריכה את האדם כיצד להנהיג את עצמו ואת חייו בדרך הנכונה. הדבר השני, יש בה חיות וקדושה והתחדשות, והיא מוסיפה את כל זה למי שעוסק בה. וזה ביאור מאמר חז"ל בתנא דבי אליהו רבה (פ' יח), 'שהקב"ה יושב כנגדו (כנגד הלומד תורה) וקורא ושונה עמו'. העיסוק בתורה מביא לאדם ברכה גדולה, כי הקב"ה יושב ועוסק בתורה כנגד הלומד ומכאן הסייעתא דשמיא וההצלחה בלימוד. על כך, אומר השם משמואל, מברכים 'נותן התורה', כי הקב"ה ממש מסייע בשעת הלימוד. כן צריך גם לברך בכל יום מחדש את ברכות התורה. ומדוע צריך לברך בכל יום מחדש? והרי לכאורה חיוב לימוד תורה הוא גם בלילה שנאמר 'והגית בו יומם ולילה', אך הלילה אינו עושה הפסק, ואם כן מספיק לברך פעם אחת? אלא, "הברכה היא על החיות וההתחדשות וזה קיים בכל יום תמיד". תלוי כמובן באופן שבו האדם ניגש לתורה ועוסק בה. לפי זה מסביר השם משמואל את הגמרא בבבא מציעא (פ"ה), שעל השאלה 'על מה אבדה

הפסוקים הראשונים בתחילת פרק י"ט, שבו נאמר כי בני ישראל באו למדבר סיני ואחר כך כתוב שנסעו מריפדים ובאו למדבר סיני וזו אריכות מיותרת? מבאר השם משמואל, שהתורה רמזה כאן רמז לאדם - בני ישראל בריפדים רפו ידיהם מהתורה ולא היתה להם התחזקות ולא יכלו להחזיק את עצמם, אלא במה שציירו את עצמם שהם עומדים לפני הר סיני לקבל תורה. הם כבר דמינו שכאילו הם בהר סיני, וזה הביא לכך שהם באמת נעשו כאילו עומדים לפני הר סיני לקבל תורה, ואמר השם משמואל יסוד גדול, "שבמקום שדעתו של האדם שם, הרי הוא כאילו היה שם בפועל", וזה נתן להם את היכולת להחליף כוחות ולנסוע מריפון הידיים אל קבלת התורה.

כך הדבר ביחס לשבת שנאמר במכילתא על הפסוק "זכור את יום השבת לקדשו", שהאדם צריך לזכור בכל ימי השבוע את השבת ולומר 'היום יום אחד בשבת' וכן בשאר הימים. זה מפני שבכל ימי השבוע האדם טרוד בענייני המלאכה והבלי העולם הזה, כדי להינצל מזה יצייר בנפשו כאילו הוא כבר נמצא בשבת, שכן לכל אדם יש עליה מסוימת ביום השבת וזה ייתן לו כוח להחליף כוחות בששת ימי המעשה, ולהיכנס לשבת ממקום הרבה יותר גבוה ומיוחד.

הארץ', למה היה החורבן בבית ראשון? ענתה הגמרא 'על שלא בירכו בתורה תחילה' וקשה, למה באמת הם לא בירכו לפני לימוד התורה? מבאר השם משמואל, "שלא למדו ברגשות הנפש ולא עוררו כח החיות וההתחדשות". הלימוד היה בלי התלהבות, בלי שמחה, וכיוון שהלילות לא עושים הפסק בלימוד, אז הספיק להם לברך פעם אחת בחייהם, וזו הכוונה על מה אבדה הארץ. מדובר בארץ ישראל, ועניינה של ארץ ישראל, "שיש לה חיות והשתוקקות חדשה בכל עת...", ארץ ישראל יש בה חיות והתחדשות תמידית, כמבואר בסוד הגנוז בפסוק בתהילים (פ"ג) 'אלוקים אל דמי לך' (שמלמד שהשראת הקב"ה בארץ היא לא פוסקת, ונמשכת בתמידות).

אומר השם משמואל שכך זה בגשמיות, שארץ ישראל צמאה תמיד למים, "ובתורה ועבודה בחיות ורגשות הנפש ממשיך לה (הלומד כך) גם כן השפעות חדשות בכל עת, וזה קיומה של הארץ". כאשר האדם לומד בחיות, ברגשות הנפש, הוא משפיע שפע של קדושה וחיות גם לארץ ישראל. הדור ההוא שלא למדו כך, לא בירכו בתורה תחילה, לא משכו חיות חדשה לקיים את הארץ ועל כן אבדה הארץ.

במאמר נוסף (שנת תרע"ב עמ' רמה), שואל השם משמואל מדוע יש אריכות מרובה בשני

הרב אשר בחבוט

ר"מ במכון מאיר

השתלשלות המספר עשר בעולם והקשרו

דגים קטנים. וכנגדם "מכת השחין" - היא המכה היחידה שבה יש שותפות של הקב"ה עם משה ואהרן ונעשתה על ידי שלושתם. זו השותפות ביצירה ללמד את הסדר הנכון של סידור העולם. **המאמר השביעי** "תוצא הארץ נפש תיה למינה", וכנגדה הדיבר "לא תנאף", שידבק כל אחד בבת זוגו ובמין שלו זה פירוש "למינה". וכנגדם מכת הברד בה נדרש להיכנס אל הבתים, שנאמר "ועתה שלח העז את מקננה ואת כל אשר לה בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה ויבד עלקה הברד ומתו". צריך לעשות סדר של בית ולא לרעות בשדות זרים "ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד". גם היצר של הניאוף הוא אש כנאמר "היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנוגע בה". **המאמר השמיני** "נעשה אדם בצלמנו כדמותנו" וכנגדו הדיבר "לא תגנוב", אדם הראשון מצווה אחת נצטווה ונגב מן האילן ואכל. וכנגדם מכת הארבה, כשהיתה לאדם הראשון אפשרות לאכול מכל עץ הגן ובגנבתו מעץ הדעת גורש מכל עץ הגן, שארבה אכל הכל "ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים". **המאמר התשיעי** "ויאמר להם אלקים פרו ורבו" וכנגדו הדיבר "לא תענה ברעך עד שקר". כי המשך המאמר בעמוד 66

המאמר השלישי הוא "ויאמר אלקים קונו הפנים מתחת השמים אל מקום אחד ותקאה היבשה", והוא כנגד הדיבור של "לא תשא את שם אלקיך", הוא היחס בין הים ליבשה שהקב"ה נשבע "גבול שמות בלי יעברו בלי ישובו לכסות הארץ". כנגדם מתייחסת מכת הכינים "שהשביעם הקדוש ברוך הוא ועלו", גם בריה קטנה הנראית לאדם כיצור שנעשה לשואו "דתניא, רבי אליעזר אומר: ההורג כינה בשבת - כהורג גמל בשבת", הרי שלכל אחד בבריאה יש מקום. **המאמר הרביעי** "תדשא הארץ דשא ועשב מזרע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ" . הוא כנגד "זכור את יום השבת לקדשו", שצריך לקדשו בערב ובבוקר. וכנגדם מתייחסת המכה של "הערב" כפי שמסביר רש"י - שבאות החיות הרעות בערוביה שזה לא כסדר אין לערוב שבת עם ימי החול אלא לשנות בצפייה במאכל ובכסות. **המאמר החמישי** "יהי מאורת פרקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאותות ולמוצעים ולגמים וישנים". וכנגדו "כבד את אביך ואת אמך", וכנגדם "מכת הדבר" שעליה נאמר 'יהיה יד ה' הויה במקנה' היא המכה הראשונה שבה מוזכר מוות "וימת כל מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא מת אחד". זאת, מול אריכות הימים במצוות כיבוד אב ואם. **המאמר השישי** ישרצו המים שרץ נפש תיה' והוא כנגד הדיבר של "לא תרצח" כשדגים גדולים אוכלים

בעשרה מאורות נברא העולם: עשר מכות במצרים; ובפרשתנו - עשרת הדברות. מהו הקשר בין המקומות שהמספר עשר חוזר בהם? נראה כי בתחילה העולם נברא במאמר שהוא מעין אמירה כללית, אבל במפגש עם המציאות לא יצאה כל תוכנית הבריאה לפועל, כפי שאנו מוצאים שלא היה טעם העץ כטעם הפרי, אלא רק עץ עושה פרי. וכאשר אין חיבור בין התוכנית למציאות, זו מכה, ומכאן עשר המכות. אבל לאחר מכן, כשעם ישראל יזכר עצמו יכול היה לקבל את המאמר שהתגלה בעשרת הדברות. אם כן יש להעמיק בע"ה בקשר ביניהם - כנגד איזה מאמר מתייחסת כל מכה, וכנגד איזו מכה מתייחס כל דיבר? **המאמר הראשון** "ויאמר אלקים יהי אור" הוא כנגד "אנכי ה' אלקיך", כנגד 'היה ה' לך לאור עולם',² וכנגדם מכת הדם שלא תאמר כפרעה 'לי יאורי ואני עשיתי' אלא יש אלוה-ממעל שהוא המאיר לעולם כולו בכבודו. **המאמר השני** "ויאמר אלקים יהי רקיע בתוך המים" וכן "ויבדל בין מים" - המים העליונים והתחתונים. זה כנגד "לא יהיה לה אלהים אחרים על-פני"; כנגד עבודה זרה שפירושה "אתי עזבו מקור מים חיים".³ וכנגדם מכת הצפרדעים "אמר הקדוש ברוך הוא הצפרדעים חלקו לי כבוד ואין אתם חולקים לי כבוד", שהן נכנסו אל התנורים במסירות נפש לקיים רצון ה'.

האָפּוּה, עֲלֵיהֶם נֶאֱמָר, 'עֲמֹךְ פְּלֶם צְדִיקִים', בחינת 'עמך', זה בחינת 'כולם', כלליות. יש עוד מליצה בגמרא ביחס לרשעים: "כְּדוּרְדֵיָא לְחַמְרָא". דורדיא פירושו שמרים. כדורדיא לחמרא - כמו שמרים ליין. השמרים אינם נקראים יין, אבל נמצאים בתחתית החבית. לעומת היין, השמרים נמצאים בתחתית המציאות, אך מחזיקים קצת את התוכן, את הטעם של היין. כך הרשעים לגבי המסגרת הכללית של כלל ישראל. הם לא מנותקים, הם קשורים עם כלל ישראל, והקישור והשייכות הללו מוסיפים חומריות ותוקף במובן הכלל ישראלי, גם לצדיקים. זו החזקת המסגרת הכללית הכוללת לצדיקים. כל: אצילות ועדינות, חומריות וגופניות. ודאי יש להזהר לא להתקלקל מרשעים, אך אלו חשבונות פרטיים אישיים, אבל במובן החברתי - על אף צד הקלקול שבהם, גם הרשעים שייכים לחברה הכלל ישראלית?

1. אורות התחיה פרק כ'.
2. ע"פ שיחות הרצ"י אורות התחיה פרק כ' עמ' 181-2.

ורשעים, "שָׁעָם כָּל רְשָׁעָתָם", יחד עם כל הקלקול והרשעות, "כָּל זְמַן שֶׁהֵם דְּבוּקִים בְּחַפְץ לָבֶם לְכָלְלוֹת הָאָפּוּה", כלל ישראל, אז הם לא יוצאים מכלל ישראל, לעומת המינים שהם עניין אחר והוציאו את עצמם מכלל ישראל. "עֲלֵיהֶם נֶאֱמָר, 'עֲמֹךְ פְּלֶם צְדִיקִים'", הם לא צדיקים, הם רשעים, אבל הם צדיקים במובן של "ועמך כולם", מצד המסגרת הכללית של כלל ישראל, בניגוד למינות שהיא עקירה מבית ישראל ומכלל ישראל. כאמור, בתוך כלל ישראל, בציבור, החלק העיקרי הוא צדיקים, אבל יש גם רשעים. יש חלק שהוא לעילא ולעילא, יש אלמנטים עיקריים חיוביים פוזיטיביים, ויש אלמנטים לא עיקריים, שליליים, אבל לא מנותקים. "ונכרתה הנפש", חיוב כרת לעוברי עבירות הוא במובן רחוק, אבל כאן מדובר במובן החברתי של האומה היהודית, וזה צד אחר. אם כן, אנחנו מוצאים "שָׁעָם כָּל רְשָׁעָתָם כָּל זְמַן שֶׁהֵם דְּבוּקִים בְּחַפְץ לָבֶם לְכָלְלוֹת

בכל דור ישנם גם צדיקים וגם רשעים. כמוכן, מתאים יותר שהצדיקים יהיו העיקר, אבל באמת בעמקות גם הרשעים שייכים לכלל ישראל, ויש לדעת שהצדקות והגדולה, הגבורה והחשיבות של הצדיקים, מחוברים ונתמכים גם על ידי הרשעים, שגם הם חלק מהאחיזה החברתית הכללית ישראלית. "יסוד צדקת הצדיקים בכל דור נדור נמקם הוא גם על ידי הרשעים". הרשעים הם רשעים, אבל צריך להעמיק בעניין. כמה פעמים הזדמן שהזכרתי באירועים ציבוריים בישיבה אפיקורסים ורשעים, ובא משהו ואמר: 'הרב צבי יהודה, אתם מדברים על אהבת ישראל, אז למה לדבר על אפיקורסים?!'... אמרתי לו: 'מה אתה רוצה ממני, ודאי שיש אפיקורסים ורשעים. אנחנו לא מחניפים, לא לאפיקורסים ולא לרשעים. אבל יש לדעת שגם הרשעים והאפיקורסים הם ישראל, על אף מצבם, והם שייכים לגוף הלאומי שלנו'. הציבור הכללי כולל צדיקים בינונים

בשביל הנשמה
הרב ליאור לביא ר"מ במכון מאיר

ענפי זית

בין האינטרס הצר של הקבלנים הטורקים לפני כשלושים שנה לבין המשלחת הישראלית לטורקיה. על מבצע 'ענפי זית' מזווית פנימית

ניתן להביט על מאוויי בני האדם בעולם - כולם עוסקים בסופו של דבר בטובתם האישית ותו לא. מעבר לחשק הזה, מגלה לנו הרב, מסתתרת שכבה עמוקה יותר, שכבת החפץ. החפץ הוא שאיפה עמוקה ועליונה שמפעמת בנשמת האדם, כאשר הוא משתחרר מן השכבה החומרית-אינטרסנטית שמניעה אותו בדרך כלל. השכבה הזאת מניעה אותו לפעול לא רק למען עצמו אלא למען הכלל, למען המשפחה, העם וכל בני האדם. ובהתאמה לנושא נטיעת העצים - האדם מבקש להיטיב, לא רק לעצמו, אלא לדורות הבאים. ועץ החרוב הוא הביטוי הטהור של נטיעה שאינה מניבה רווחים בטווח הקצר אלא רק בטווח הארוך.

בחיי אדם. הסיפור הזה הכה בי וגרם לי להרהר על הטבע האנושי. תאוות הבצע שהובילה את הקבלנים, הובילה בסופו של דבר לפגיעה באופן עקיף ברבבות בני עמם. הסתכלות קצרת רואי שראתה לנגד עיניה את טובת הנאתה האישית, הפכה בטווח הארוך לנזק ברמה הלאומית. ומנגד, סיפורה של המשלחת הישראלית, לצד עוד משלחות בעולם, שיוצאות בתנאי מזג אוויר לא פשוטים, לבצע פעולות הצלה שאינן נוגעות למשלחות באופן אישי ולאומי. שני הצדדים האלה סייעו לי להבין נקודה עמוקה על החיים.

כשהתעוררתי, בבוקר ט"ו בשבט השבוע, שמעתי כמו רבים על אסון רעידת האדמה הנורא שפגע בטורקיה (ובסוריה). במהלך הזמן שחולף מאז, הולך ונחשף גדול האסון, היקף הפגיעות והנזקים שמן הסתם ילכו ויגדלו. משלחת ישראלית של צה"ל כבר נשלחה לאזור האסון והשם שנבחר למבצע החילוץ וההצלה הוא 'ענפי זית'. באחד ההסכמים ('פודקאסט') שעסקו בנושא, דובר על רעידת האדמה הגדולה שפגעה בטורקיה לפני למעלה מעשרים וחמש שנים, בשנת התשנ"ט (1999). באותה רעידה נהרגו, ככל הידוע לנו עד היום, למעלה מ-17,000 בני אדם ועוד למעלה מ-48,000 פצועים וכ-600,000 איש נותרו ללא קורת גג. גם אז יצאה משלחת ישראלית של פיקוד העורף שזכתה להערכה רבה על פועלה. מה שהתברר באותה רעידה הוא ש"הקבלנים, שזכו במכרזים לבניית בתי מגורים, חסכו בברזל, הם תוקצבו בכמות מסוימת של ברזל, לבניית יציקות הבטון הנדרשות לבניית בניינים, והם חסכו והשתמשו בכמות מסוימת של ברזל שנועדה לבניין אחד - לשכונה שלמה... כמוכן שזה הביא לחיסכון במחיר. את ההפרש הם שלשלו לכיסים שלהם ובשעה שהמבנה אמור היה לעמוד בדרישת ההעמדה שלו, מול כוחות חיצוניים כגון רעידת אדמה, הבניינים הללו פשוט קרסו כמו בנייני קלפים... היתה אז עזקה ציבורית גדולה מאוד בטורקיה, שגרמה אפילו להפלת הממשלה". שחיתות הקבלנים הובילה אז למחיר עצום

על המר והמתוק

שכבת החפץ יכולה להגיע עד למה שהרב קוק הגדיר כגרעין הפנימי של מהות נשמתה של כנסת ישראל: "עצמות החפץ של היות טוב לכל, בלא שום הגבלה בעולם כלל, בין בכמות הניטבים ובין באיכותו של הטוב, זהו הגרעין הפנימי של מהות נשמתה של כנסת ישראל. זאת היא ירושתה ונחלת אבותיה...". (אורות ישראל א, ד). החפץ של היות טוב לכל, איננו נובע מאינטרס צר ומוגבל של "תן לי ואתן לך" אלא של שותפות עמוקה, של ברית שאותה מבקש עם ישראל לאורך הדורות לבטא בחייו. ובלשונו של הרב יונתן זקס זצ"ל: "הברית מרחיבה את האופק שלנו מהאינטרס העצמי אל הטוב המשותף. אין רע באינטרס העצמי. הוא הכוח המניע את הכלכלה ואת הפוליטיקה, את השוק ואת המדינה. אך יש המשך המאמר בעמוד 66

חשק וחפץ

בשנת התרע"ד (1914), בעודו תקוע באירופה בעקבות פרוץ מלחמת העולם הראשונה, כתב הרב קוק זצ"ל את פתגמי "מגד ירחים" לחודשי השנה. בפתגם לחודש שבט כתב: "חשק נטיעת אילנות נובע מחפץ הטבת הדורות הבאים, שעיקר תוקפו מובלט בעץ החרוב". בפתגם הקצר הזה גנוזה חוכמה עמוקה שהתחדדה אצלי בעקבות אסון רעידת האדמה ומשלחות החילוץ שיצאו בעקבותיו. הרב קוק מבקש להצביע על ההבדל בין חשק לבין חפץ. החשק מבטא את הנטייה החומרית הפשוטה שמניעה את האדם לטעת עצים על מנת שיוכל ליהנות מן הפרי הטעים שניבו. אין כל בעיה בחשק הזה אך הוא מבטא שאיפה מצומצמת שעוסקת בעיקר בטובת ההנאה האישית. כך

דבקות וענווה לע"נ הרב חיים מאיר דרוקמן זצ"ל

דבקות אמתית

אי אפשר להיות זוכה לענווה כי אם על ידי דבקות אמתית בהקב"ה

מי שדבק בד' בשכלו ובמחשבותיו אך לא בגופו ובמעשיו, הרי זו דבקות חלקית שאינה מקיפה ואינה אמתית. רק דבקות מקיפה וקבועה, היא דבקות אמתית של חיבור אמת לך. ואמנם עבודת ההתחברות לד' היא עבודה שלבית. כמו בעולם החומרי כך גם בעולם הרוחני, צריך האדם להסתגל אל האור הרוחני. ללמוד דרכיו ומעשיו, להתנסות בפועל ולהתרגל לחיות באור רוחני עליון. ההסתגלות וההתחברות הזו, היא עבודת הדבקות. כן כתב הרב, אורות הקודש ה, הדבקות הכללית ב -

כשם שהאדם צריך להסתגל אל הטבע החמרי וכחותיו... ככה ויותר מזה צריך ומוכרח הוא להסתגל לחוקי הטבע הרוחני... וראשית ואחרית של סיגול זה היא הנקודה העליונה של הדבקות הא-להית בכל דרכיו ובכל מעשיו, בכל רגשותיו ומחשבותיו.

ההסתגלות לאור ד', באה מתוך המאמץ לחפש ולמצוא ולדבוק באור ד' הגנוז בכל דרך ומעשה, בכל רגש ומחשבה. כשתגיע הדבקות לשיאה, למעלתה העליונה, בא תבוא הענווה. כן כתב הרב, אורות התשובה, ד -

...והדבקות בעצמה תבא למעלתה העליונה, עד

שגאות ד' תגלה בנשמה, וממילא אין קץ לענות הצדק שתופיע עמה, כי איך יתגאה האדם בעמדו לפני מקור כל השלמות, אור אין סוף העליון המרום על כל ברכה ותהלה.

ככל שהאדם הולך ודבק בד' בכל כוחו, הולך ומסתגל אל האור הרוחני האלוהי, זוכה הוא להתחבר לד' ולהתמלא בכל הווייתו מאורו יתברך. כשאור ד' גואה בתוך אישיותו, אז מגיעה הענווה. יחוש האדם את עוניו מצד עצמו ויפתח להיות כלי קיבול נאמן לאור ד', עד כי אור ד' הוא שיהווה את האני עצמי שלו ויזכה לענווה צדק. כי איך יתגאה האדם כשמאיר אליו אור השכינה, אור אינסוף מקור כל השלמות.

תפילין ודבקות

המוכשר לדבקות של אמת ראוי לו להרבות בלבישת תפילין, ואז יהיה באמת מלא ענוה

כתב הרמב"ם, הלכות תפילין פ"ד כה, 'קדושת תפילין קדושתן גדולה היא, שכל זמן שהתפילין בראשו של אדם ועל זרועו, הוא עניו, וירא שמים, ואינו נמשך בשחוק ובשיחה בטלה, ואינו מהרהר מחשבות רעות אלא מפנה לכו בדברי האמת והצדק, לפיכך צריך אדם להשתדל להיותן עליו כל היום'. אומר הרב, אדם שמכשיר את עצמו לדבקות של אמת, דבקות מקיפה וקבועה בד', ראוי לו להרבות בלבישת תפילין. כי התפילין עוזרים לאדם להידיבק כל כולו בד'. כדברי הרב

בספרו חבש פאר, דרוש א, עמ' נב - והנה תפילין הם כנגד כלי השכל, המוח והלב, שבהם השכל הנשמה מגלה שם את כחותיה... על כן צונו השי"ת שנשים עלינו פאר שהוא נבדל מהגוף, ואם כן לא יהיה משתנה משני מזג הגוף ורצונו, כי הוא עומד לעצמו, ומצד כח השכל הקדוש שיש בתפילין, מאיר אל הגוף בשליחות קוי אור שכל - אל הלב והמוח, ונמצא שפועל השכל על הרצון... ולפי זה כל מה שיהיה כח הגוף יותר חזק ואמיץ, עוד יגלה השכל ביתר שאת את אורותיו היקרות...

אומר הרב, התפילין הם אור שכלי אלוהי שבא מעל הגוף, ועל ידי היבדלותו מן הגוף, הוא משליט את השכל על הגוף. השכל האלוהי נשמתו מאיר למוחו וליבו של אדם, מאיר את רצונו ונותן לו כח לשלוט על גופו. במצב הזה, כל חיזוק גופני לא יפיל את האדם אלא יחזק וישרת את רוחניותו.

עוד כתב שם הרב, דרוש ז' עמ' סח - עיקר הפעולה שיהיו הכחות מתנהגים בעצמם על פי השכל התורי - בא מקדושת תפילין המתאחדת בגוף וגורמת לתורת ד' שתהיה לה אחיזה בגוף, ובלא תפילין אין תורת ד' מתאחדת בו.

על כן, מי שהכשיר עצמו והסתגל לאורות רוחניים ונעשה מוכשר לדבקות של אמת בד', ראוי לו להרבות בלבישת תפילין, אז יהיה באמת מלא ענוה. כי אור התפילין ימלא אותו באור ד', ממרכז האני שבנשמה ועד לגופו ממש. אור מקיף פנימי וקבוע.

הקדמות לאמונה

נתן קוטלר

העולם בלימוד התורה עוסקים בהלכות עבודה, הריהם סוללים את הדרך לבניית המקדש. לכן דווקא גדולי הדור נקראים לעסוק באופן יסודי ומעמיק בהלכות עבודה. על ידי כך הם בונים את בית המקדש. ובנוסף, על ידי כך הם בונים את התודעה של עם ישראל ומהווים מקור השראה ללומדים, ללכת בעקבותיהם ולעסוק בקודשים.

ואלו דברי קדשו של הרב קוק "...לחשוף שפוני טמוני הלכות הקודש והמקדש עבודת הקרבנות לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא אשר רק לת"ח גדולי התורה אשר ידם רב להם לחתור בכל עוז בעיון ועמל למסבר, למגמר ולאגמור, ולזאת דוקא תלמידי חכמים העוסקים בהלכות עבודה בעמל ויגיעה לבקר וללבו להוציא ההלכה לאורה, הן המה הבנאים העוסקים בבנינו של עולם בתורתם (שבת קיד, א) עליהם מעלה הכתוב כאילו נבנה בית המקדש בימיהם".

הבנאים של העולם

סיפור כתיבת ההסכמה

מסופר שבחורף תרנ"ז הגיע הרב קוק לביקור אצל חותנו האדר"ת בקהילת מיר. ביום חמישי בשבוע של שבת שירה, הגיע מכתב דחוף מהחפץ חיים שביקש מהאדר"ת לשלוח לו באותו יום הסכמה לספרו 'לקוטי הלכות' על סדר קודשים. האדר"ת לא הצליח למצוא זמן באותו יום לכתוב את ההסכמה ולכן ביקש מוחתנו הרב קוק להיות שליחו במלאכת הכתיבה. הרב קוק כתב הסכמה מיוחדת עם חידוש נפלא (שאותו נראה בהמשך). כשהאדר"ת עיין בהסכמה הוא אמר שהוא מוכן לחתום בשתי ידיים על כל מה שכתב הרב קוק על חשיבות לימוד קדשים ועל גדלות המחבר. אולם החידוש שכתב הרב קוק על דברי חז"ל בסוף מסכת מנחות, זהו קניין התורה של הרב קוק ולא יתכן שיקרא שמו עליו. ולכן האדר"ת הוסיף תיקון בהסכמה 'ויפה העירני כב' הגאון הנודע לתהלה, מו"ה אברהם יצחק הכהן נ"י, הגאבד"ק בויסק".

חידושו של הרב קוק

על המילים בפסוק 'לְעוֹלָם זָאת עַל יִשְׂרָאֵל' דורש

עולמות נפגשים לקראת נישואין

הפעם אפרט את הנקודות שרק נגענו בהן במאמר של שבוע שעבר, בהתמודדות עם יופי לקראת נישואין.

אתה כתבת שהיופי שלה בלבד אותך, ואולי משום כך אתה מרגיש לא בנוח עם עצמך. מחקרים מראים שזהו מצב טבעי, אנושי ובריא. זה יכול להתבטא הרבה פעמים בעוררות של מערכות שקשורות לפייט או פלייט (fight or flight). הגוף נכנס לפעולה, כאילו מדובר בשעת חירום, במלחמה שאתה צריך להגן על עצמך. לכן כתבתי לך בשבוע שעבר שיתכן שמורגשת תחושה לא מודעת של מאבק. כשהגוף נכנס למצב חירום, רק מערכות חיוניות מתפקדות, כדי לשמור על האדם. הקשבה לעולם פנימי, אינה נחווית כצורך חיוני עכשווי ולכן ישנו שיתוק של העולם הפנימי, עד שמצב החירום יחלוף. **מכאן המסקנה שנינוחות בפגישה היא קריטית, כדי שתתאפשר הקשבה לעצמי ולזולת, כדי לשתף, לפגוש ולהיפגש בעולם פנימי.**

כאשר בחור חי את עצמו ביחס לאחרים, או שתפיסת העצמי שלו שהוא נחות ולא חשוב, גם בלי קשר לאחרים, או שניהם ביחד, כשייפגש עם אשה יפה, הוא עלול להתמלא ברגשי נחיתות. במצב כזה, עלולה להיות לו תחושת איום על אישיותו, מפני שהוא הולך לחלוק את חייו יחד איתה, מציאות שתנכיס את תפיסת העצמי הנמוכה שלו, וזה יהיה מצב שיקשה עליו לשאת אותו, בוודאי לאורך זמן. זהו מנגנון אנושי שכדאי להבין אותו. פסיכולוג בשם יעקב ברמץ, אומר שיתכן שזה **שבוע מדחייה**. הפחד מהדחייה גורם להימנע

עסוקה עם הילדים, הבית מבולגן, המשחקים מפוזרים על הרצפה וכו' וכבר שבועיים לא נפגשתם לכוס קפה יחד בשקט. גם אז יהיה לך אתגר, איך על אף הריחוק המתמשך **מצליחים להביא את עצמנו אל המרחב הזוגי**. (נכון, כשלא מצליחים בדייטים המחיר המורגש הוא מייד וכואב - בפרידה.. בעוד שבנישואין כשלא מצליחים, המחיר בד"כ ייגבה בטווח ארוך יותר, אך עם נוקים גדולים יותר).

חשוב לדעת שגם כשהבחורות והבחורים נפלאים, לא תיתכן יצירת קשר של ממש ללא המפגש עם עולם פנימי-נשמותי, כלשון המשנה באבות: "אהבה התלויה בדבר, בטל דבר בטלה אהבה". לעומת זאת, כשמצליחים לגעת בנשמה, כשמתוודעים ליופי הפנימי הייחודי הקיים, לתכונות השונות / המנוגדות ממה שחושבים מלכתחילה ונעשים פתוחים למפגש הנשמותי - אז נוצר קשר שהוא כולו מלא בחן וביופי אמיתי ו"אובייקטיבי". כי יופי יכול להיות אובייקטיבי באמת, רק כשנפגשים עם הנשמה שהיא חלק אלוק ממעל, רק במפגש עם האיך-סוף שבאדם. אז נוצר שילוב מאוזן של הפנים והחוץ, של רצון הנשמה להתגלות דרך הגוף. בעז'ה בשבוע הבא, נעסוק בדרכים להביא את העולם הפנימי, כדי להגיע למפגש נשמותי, מה שנכון גם לרווקים וגם לנישואים.

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים המעניינים אתכם - esteravr@gmail.com

מפתחות אמיתית כלפי מי שיוכל לדחות אותה. כך שדלתות הלב סגורות, כדי להגן על עצמי. אם אין פתיחות כלפי הזולת, לא ייתכן קשר. כנראה שאלה הן הסיבות שגורמות לגוף להגיב כמו בשעת חירום. כדאי שתקשיב לעצמך ותבחן, האם משהו מהתופעות הללו הפעיל אותך, כדי להבין את עצמך וכדי ליצור שינוי שיועיל לך לפעם הבאה. מצב נוסף מלבד יופי שעלול לגרום לאתגר, הוא **הייחוס המשפחתי המוערך**. לדוגמה, הגיע אלי בחור שראש הישיבה שלו הציע לו את הבת שלו. זו הייתה מזמאה משמעותית בשביל הבחור, עד כדי כך שהוא רצה להשיג את הבת בכל מחיר. הלחץ שלו הורגש. היא נבהלה וחששה שהוא אובססיבי כלפיה והפסיקה את הקשר, עוד לפני שהתחיל. אני רוצה להסב את תשומת ליבך שהפגישות למטרת היכרות, עשויות להיות מאתגרות בהיבטים נוספים. כמו **מראה חיצוני** שלא תואם בדיוק את הציפיות. כאשר נפגשים במציאות עם דמות שונה ממה שדמיינו, עלולים לוותר. כמו כן, בבחורה שהסגנון שלה **"זורם מידי"** ומנוגד **לאופי המאופק** שאתה מעריך מהבית, או בכזו שמרכז חייה הוא בעיר הגדולה עם מרכזי הקניות הסואנים, מה ששונה מאד מהיישוב השקט שגדלת בו. וכיוצא בזה שונות בתחומים נוספים. **המשתף לכל האתגרים הללו, הוא היכולת של שניכם להביא את עולמכם הפנימי זל"ז.**

בנוסף, חשוב להדגיש שהאתגר שבמפגש הנשמותי בין שני עולמות, **מצוי באופן תדיר גם בנישואין ולא רק בדייטים**. כשאתה חוזר מיום עמוס ואשתך

שהיה רק מאמר, והולך ומתברר דרך המכות ומתגלה בפועל על ידי ישראל. יכולנו להשיג את מאמר הקב"ה **בבריאת העולם**, שבוז הקב"ה משתבח בנו על השגה זו "דכתיב: את ה' האמרת היום (וכתיב) וה' האמירך היום. אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם".

1. שפת אמת שמות פרשת בא שנה תרמז
2. פסיקתא רבתי (איש שלום) פסיקא כא - ה' הדברות פ' קמייתא
3. ירימיהו פרק ב פסוק יג
4. תהלים פרק קד פסוק ט
5. תלמוד בבלי מסכת שבת דף קז עמוד ב
6. שמות רבה (וילנא) (פרשת בא) פרשה טז סימן ב
7. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ו עמוד א

מורה הנבוכים חלק שני

חדש! כך שלישי בסדרת פירוש מאת הרב שלמה אבינו על משנתו האמונית של הרמב"ם.

עריכה: אוריה לוי

497 עמ', כ. כ. קשה

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר החדש: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה בדני ספרים רח' אבן ישראל 3 ירושלים

המשך המאמר של הרב בוחבוט מעמוד 3 <

ישראל קרויין אדם, והם זרע אמת ותורתך תורת אמת, ולכן לא יעידו עדות שקר ולא ידברו כזב, דכתיב: שארית ישראל לא יעשו עוולה ולא ידברו רמייה, ולא יימצא בפהם לשון תרמית. וברית המילה וברית הפה קשורים זה בזה "ברית הלשון מכוון נגד ברית המעור [ספר יצירה א, ג] וכנגדם מכת החשך, כי עוות הדין הוא כמחשך יעוור עיני חכמים. ועל זה נאמר "אמר הקדוש ברוך הוא אם אין עדותך מאירה לך כאורה הזאת אל תעיננה".

המאמר העשירי ו"יאמר ה' אלקים לא טוב היות האדם לבדו" כנגד דיבר של "לא תחמוד", וכנגדם מכת בכורות "שהיו המצרים שטופים בזימה ונמצאו כולם בכורים" כפי שמסביר רש"י "מצריות מזנות תחת בעליהן ויולדות מרווקים פנויים, והיו להם בכורות הרבה".

ונראה שהסדר העמוק בהשתלשלות העשר בעולם

המשך המאמר של הרב לביא מעמוד 4 <

דברים שאי אפשר להשיג על בסיס אינטרס עצמי גרידא; דברים כגון אמון, ידידות, נאמנות ואהבה. הברית היא אפוא רעיון שבכווחו לשנות חיים ולשנות את העולם" (רעיונות משני-חיים עמ' 79-78).

החשק מבטא את האינטרס, החפץ - את הברית. זהו גם ההבדל בין הפעולה האינטרסנטית של הקבלנים הטורקים לפני כשלושים שנה, לבין נכונות המשלחת הישראלית להתמסר למען נפגעי האסון, גם אם אינם מבני עמנו. מובן שניתן להסתכל גם על הפעולה הזאת בעיניים אינטרסנטיות ציניות, אך נדמה לי שהמניע העמוק של פעולת החילוץ אינו אינטרס צר אלא אינטרס גבוה ופנימי.

ואולי סמלי הדבר ששם המבצע הוא "ענפי זית". כדי להפיק את מתיקות הזית יש צורך בכתישה, במאמץ ובויתור על רווחים בטווח הקצר. וכך כתב בעל ה"כלי יקר" על התורה: "שהתורה תחילתה מרה ונקראת תושיה שמתשת כחו של אדם, ורבותינו ז"ל אמרו למה נמשלה התורה לזית מה זית זה תחילתו מר וסופו מתוק אף דברי תורה כן..." (שמות טו, כג). מן השמן המר הזה בתחילתו, מהמאמץ והמסיירות, בוקע בסופו של דבר אורה הטוב של המנורה, סמל המדינה, המאיר לעולם כולו.

שליח הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? **איתנו אתם יכולים!**

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע
- ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדרכת מודעות בבתי הכנסת
- וברכישות תדמית
- ודיוור ישיר בכל רחבי הארץ

רשתות מאגר נתונים
כל כלי פרסום נחוץ
התוכן נבחר באופן מקצועי
מקסימום יעילות

תקופת התשלום:
עיצוב קדם דפוס
איטוף ועיטוף מודפס בניילון
לפי תוהבה יהיו דפוס סביכות
הכנסת אינטרנט עלונים

לפרטים:
052-898518
052898518@gmail.com

שאלוה בפרשה

1. מה היה שמם של בני משה רבנו?
2. מה היתה העצה של יתרו למשה במשפט העם?
3. האם משה קיבל את עצת יתרו?
4. באיזה חודש התקיים מעמד הר סיני כיצד נקרא החודש בתורה?
5. מה ביקשו בני ישראל ממשה במעמד הר סיני?
6. מי אמר את המילים "ברוך ה'", ועל מה אמר אותו?

« יתרו

שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים, ואולי תזכו בפרס!

תמונות בפרשה
מצאו למרה התמונות רמזות מתוך הפרשה

חידה לשנה

'כי האדם עץ השדה' -
מצאו בפרשה רמז לכך!

המלצה השבוע

לאחרונה עלתה לאתר ערוץ מאיר לילדים פינת "שירים וקליפים" - ובה ריכוז של עשרות השירים והקליפים שמופיעים בסרטוני הערוץ הרבים. היכנסו ותיהנו!

שופטי אמת

בפרשת יתרו מספר על כך שיתרו נתן עצה טובה למשה רבנו, שימנה שופטים שיעזרו לו לדון ולשפט את בני ישראל. יתרו אמר למשה אילו מדות טובות עליו לחפש באנשים שישפטו את העם: "אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שגאי בצע". חשוב מאוד שהשופטים יהיו יראי אלקים, אנשי אמת ושונאי בצע, כדי שישפטו משפט נכון ויוציאו את האמת לאור.

גם אנחנו לפעמים נמצאים בתפקיד של 'שופטי'. כל אחד מאתנו לפעמים נמצא במצב שעליו לדון ולשפט את מעשהו של חברו. אנחנו רואים את מה שהאחר עשה, ומתייחסים אליו בהתאם למה שאנחנו 'שופטים' ומבינים. גם כאן עלינו להשתדל מאוד להיות כמותם השופטים שבפרשת השבוע, יראי אלקים ואנשי אמת. עלינו לבדוק האם אנחנו אכן מבינים נכון את המעשה והמקרה, או שאולי הלב שלנו נוטה קצת ומסרש אחרת. אם נשתדל לראות הכל במשקפים של אמת וישר, נוכל לדון את חברינו לכף זכות ולהרבות טוב בעולם!

יש, ערוץ הילדים

יתרת האיור
מאת יוסי שחר.
להזמנת סדנאות קומיקס: 0549-256994

יתרו

איך מציירים את לוחות הברית?

בדוב העולם לאורך הדורות
בבתי כנסת שונים כך נבאו הלוחות

ביום הכנסת העג'ק בפניא

אך האם אין אדמה
במאט נאמר שהאור והקובה של כל אור היה
3 טפחים, אכן יש שהסיקו שהם היו ארובאים

אבל זו לא כהיה, כי גם אם הם עגולים נאמן
לאמר אג תבונה והחובה שלהם כך.

אך אדמה? זה לא משנה איך הם נראים.
העיקר הוא לקיים את שבטם בהם!

בנוסף, זו כי המאט ביהושע
משנה שהם היו עגולים, כי אין דבר
שנהב בצורה ארובאים

יש אמרו שהאם ביום אדמה אדמה עגולים
ואדמה ארובאים, כך יוצאים ידי כל הדעות

נאמר "במתים חופשי" החופש רע - אדם ללא גבולות משתעבד בקלות ליצר. אך חירות זו הצבת גבולות שעוורים לך להיות בן חורין. וכפי שנאמר "אל תקרי חרות על הלוחות אלא חירות" החריטה היא קו שאפשר לנוע בתוכו, אך בתוך מסגרת. שנוכה!

- האם קנגורו יכול לקפוץ יותר גבוה מגורד שחקים? ברור! גורד שחקים לא יכול לקפוץ...
- איך מבדילים בין ארנב לארנבת? ארנב רץ וארנבת רצה...
- קראתי ספר ברחוב תוך כדי הליכה. נתקעתי בעמוד הראשון.

הזוכה לפרשת בשלח: **1**
טליה ואיתן לוי

...וזהו הפלא העליון מאורה של תורה בישראל, שגם מצד הסגולה הפנימית שלה, רז נתינתה התלויה ואחזה בבחירתנו מכל העמים, היא הולכת ושוטפת בנו בתדירות, בשטף חי ומתחדש בתוכיותה של הנשמה, בכל עת ובכל רגע מרגעי החיים, בהוה התדירי.

(עולת ראייה א, סא)

דרך ארץ קדמה לתורה

שאלה: מה עושים אם יש סתירה בין דרך ארץ לתורה? הרי דרך ארץ קדמה לתורה, ואם יש דבר בתורה שסותר, הוא נדחה מפני דרך ארץ?

תשובה: זו אי הבנה ידועה. נכון שדרך ארץ קדמה לתורה, אבל מאז כבר ניתנה תורה, וד' הרי יודע שדרך ארץ קדמה, לכן אם נראה שנכתב אחרת בתורה, ה' יודע מה הוא עושה... יתר על כן, כל ה'דרך ארץ' כלולה בתורה, כמו שכתוב: "לימדה תורה דרך ארץ" (ברכות סא, א).

לגופו של עניין, המובן של דרך ארץ הוא מוסר טבעי, בינה טבעית. הוא הבסיס לתורה. אדם מושחת במידות, לא יעזור לו לימוד תורה וקיום מצוות, הם יצאו מעוותים. לכן דרך ארץ קדמה לתורה 2448 שנה, וכן מחנכים ילד קטן למידות טובות, ובגיל חינוך מתחילים ללמדו תורה.

על סדר היום

הרב שלמה אבינר

יש מליצה: לעולם יהא אדם ירא שמים. קודם, שיהיה בן אדם, אחר כך ירא שמים. וכן הסביר מרן הרב קוק (אורות התורה יב, ג). אבל אחרי שלומדים תורה, ודאי שהיא כוללת את כל הדרך-ארץ. ודאי מי שלומד תורה כראוי, גם מתמלא מידות טובות. זאת ועוד, דרך-ארץ של התורה היא לעילא לעילא מדרך-ארץ של המוסר הטבעי והבינה הטבעית. וכן כותב מרן הרב קוק: "התורה ניתנה לישראל, כדי ששערי אורה יותר בהירים, יותר רחבים, יותר קדושים, מכל שערי האורה של הבינה הטבעית ושל רוח המוסר הטבעי אשר לאדם, יפתחו לנו, ועל ידינו לכל העולם כולו" (אורות התורה יב, ד). המרחק בין מידות טובות שבתורה למידות טובות של האנושיות הכללית, הוא כמרחק שמים מארץ: אהבת הבריות, חסד, שלום, הכרת הטוב, חממים, אמת, ענווה, שמחה, לשון נקיה ועוד.

אהבת ישראל! [רשם: דוד בן שושן, מתוך שו"ת רדיו]

בדוק כמה מתים בעולם ממלחמות אחים אצל עמי העולם! ב"ה שאנו אוהבים אחד את השני בנפשנו.

שאלה: אני לא מצליח לתת מנוח לנפשי על השנאה שיש בעם, ובפרט בפוליטיקה. גידופים, חירופים ושנאה. אולי הרב יכול לדבר עם הפוליטיקאים שינהגו בדרך טובה, נעימה ומחזקת, וירבו אהבה באומה?

תשובה: את מה שאתה מבקש, אני בעצמי עושה כל חיי. ב"ה, כבר חמישים שנה אני כותב מאמרים על אהבת ישראל. אולי כבר מאה מאמרים, לא של תוכחה, אלא של חיזוק ולימוד. ומובן שאינני היחיד, אלא עוד אלפים ורבבות עושים כן. אמנם לא מתחייב שהפוליטיקאים יקראו את המאמרים, אך אחרים קוראים, ומספרים לחברים, ואט אט הרעיונות מחלחלים בציבור. בכלל יש לדעת, כי הפוליטיקאים רוצים להיבחר ולשם כך הם צריכים למצוא חן בעיני העם. הם עושים סקרי דעת קהל, ורואים מה הדעות באומה. אם יש אהבה באומה הם ינהגו בדרך זו, וכן להפך. הכול כדי לדבר בשפת העם ולקנות את דעתם. אנחנו הקטנים, צריכים להרבות אהבה באומה, כל אחד בד' אמותיו. הטפת מוסר לא תמיד פועלת, תלוי למי אומרים, מה אומרים וכמה אומרים. צריך לפעול כל אחד בסביבתו לאהוב את עם ישראל, חברים, שכנים, משפחה, תלמידים.

אך אנא, אל תקטרג על עם ישראל. הרוב המוחלט של עמנו הקדוש הם אנשים טובים עם לב טוב. כל מה שרואים בתקשורת, הרי הם יחסי ציבור כדי לקדם פוליטיקות. התקשורת אינה מראה את המצב האמיתי של כלל האומה, שהוא ברובו טוב. והרי כמה מלבים בפועל שנאה? אנו שמונה מיליון, ומתוכם לכל היותר כעשרה אלף מלבים. זה אחוז אפס! הרי לך סוד: כל הפוליטיקאים חברים טובים, וגם מי שרבים ביניהם בתקשורת, לאחר מכן הולכים ויושבים יחד בשלום. פעם אמר חייל לחברו תוך כדי ויכוח חריף: חבל שהנאצים לא הרגו אותך! נדהם החבר: זה מה שאתה חושב באמת? ענה החבר: כן! שאל הראשון: ואם אני נופל פצוע באמצע מלחמה, לא תבוא להציל אותי תחת אש? ענה החבר: ודאי שאציל אותך! העלבת אותי בשאלה זו! והתחבקו. לכן אין לשפוט לפי הדיבורים החיצוניים, אלא לפי המעשים. אמנם נכון שסגנון הדיבור הזה הוא פסול, אבל אנחנו צריכים פרופורציה ביחס לשאר האומות. לך

"לישראלים נאווה תהלת".
תהילים ל"ג

במלאת שנה לפטירת אמנו
אשת החסד
הרבנית נאווה ביגון ע"ה
נעלה לקברה ביום שישי ג' אדר (24.2.23)
9:00 | בהר הזיתים
*הסעות יצאו מקריית משה ליד הקיוסקים בשעה 8:30 בדיוק

11:00 | אזכרה במכון מאיר
שיעור תורה ודברים לזכרה

אזכרה ומלווה מלכה
לבנות המשפחה, חברות, תלמידות ומכרות
מוצאי שבת פרשת 'תרומה' | ד' אדר תשפ"ג (25.2.23)
20:30 | במכון מאיר שדרות המאירי 4

- שירים | סיפורים על הרבנית נאווה
- דברי תורה
- כיבוד קל

המשפחה